

Už je to preč

Moja Reč

Som parchant z malomesta.
Tráva, LSD a hríby.
Bitky na diskotékach, skíni a fizli.
Mal som viac tripov ako Jim Morison,
a kto to sellil mohol riešiť celý tím polišov.
Spomienky sú ako kniha. Stačí kedykoľvek nazrieť.
A ten príbeh sa ti v nej rozbehne kedykoľvek zase.
A ja mám zase 16, walkman na ušiach a stredná.
Kundy, chlast a drogy; ostatné sme mohli ...
Keď som išiel po Ren, rátali sme fľaskáče pred večierkou.
Pol Barta pod jazyk a do nosa biele peklo.
S drogami utečieš na chvíľu pred svetom,
no nikdy s nimi nedokážeš utiecť sám pred sebou.
O 4 ráno ma vytrhli zo sna. Mám volať záchranku.
Steblov život, potom čo si šľahol, visel na vlásku.
V takých chvíľach si buď povieš jak si pri*ebaný,
a keď nie, tak si buď istý, že si riadne pri*ebaný.
Občas si myslím, že si musím vložiť dušu do dlahy.
Že ju mám zlomenú jak ruku, treba ju dať do sádry.
Ale neviem jak to spraviť, preto píšem tieto lajny.
Je to tak trochu jak terapia. Tuš vyteká z rany.
Aj keď som ďaleko od mesta, cítim jeho pulz.
A polka zo mňa stále po ňom behá, ako duch.
Človek sa musí zbaviť starých problémov,
inak si v kľietke, a kam chodíš tam ju vláčiš so sebou.

Ja viem...Odleteli sme jak vtáky na jeseň a ostali sme tam kde sme.
Už je to preč...Ja viem...Nechcem...Rozmýšľať čo by bolo, keby nie...
Celé by to bolo márne ale hlavne...Sa vrátiť späť...Už nie.

Behali sme. Lietali sme. Malí feťáci.
No nestáli sme na mieste ani chvíľu.
Pár škrabancov v každej metalíze.
Bez prachov, no s náladou po baroch.
Cez víkend na tripe.
Víkend na chate, týždeň na byte.
Žili sme vo svete bez pravidiel.
Bez plánov, bez zábran, až kým nebol Steblo v sanitke.
Vyvárať si makovice. Odviezli ho s hadičkou v žile.
Ak to príde, tak to príde. Každý z nás, tu má svoj príbeh.
Pár z nich mi hľodá hlavu, aj keď sme každý dávno inde.
Mám to v kunde, v pi*i, jak zložky našej polície.
Na druhý deň, robím to isté, začo mi včera rozbili face.
Opití jak rite. S homies v noci na záchytke,
naštali sme im do papúľ. Mlčali sme, klamali sme.
Tu nás mate. V hlave nápady plné anarchie.
Vy*ebané pade vo vačku, stačilo na každý deň.
Cannabis, krabicové vína, rozjebané gate.
Mikiny Fruit of the Loom, bongá z odrezanej fľaše.
Legendárne párty v Kosatke,
keď kapitán Bukšo rozdal rum celej posádke.
Niektorí z nás majú rodiny s deťmi,
niektorí behajú opití, sfetlí.
Ostatní sú kade-tade po svete.
Zdravím vás všetkých.

Naspäť do dní, keď som bol mladý, hladný, nadšený typ.

No veci už nebudú ako boli, ja viem.
Ten čas je dávno preč a naspäť to už nevráti nik.
Tak si len dám ťah a hodím to všetko na track.